

■ Gülşən Mustafa

QƏLB SEVGİYLƏ DOLMAYANDA

Dərd-azar yurd salar canda,
Sevdiyin, yar olmayanda.
Həyat eşqi olmaz qanda,
Qəlb sevgilə dolmayanda.

Cana sığmaz yara ruhun,
Boyanar zil qara ruhun,
Çəkər canı dara ruhun,
Qəlb sevgilə dolmayanda.

Yaşamaq da olar zülüm,
Sönər odun qalar külün,
Tək çarə görünər ölüm,
Qəlb sevgilə dolmayanda.

İTİRMİŞƏM

Taleyimi gözlərinin,
Qarasında itirmişəm.
Arzuları ürəyimin,
Yarasında itirmişəm.

Ruhumdakı məhəbbəti,
Səndən qalan müsibəti,
Cəhənnəm ilə cənnətin,
Arasında itirmişəm.

Ancaq verdin sən möhnəti...
Aradakı bu hörməti
Heç bilmədim bu söhbətin
Harasında itirmişəm.

YA DÜŞMƏN, YA SEVGİLİ

Yenə də axşam olar,
Zülmət boğar işığı.
Ya da səhər yenidən,
Zülmət doğar işığı.

Ya düşmən, ya sevgili
Bir-birindən gizlənən.
Ya görüşüb ayrılan,
Ya da yolu gözlənən.

Biri nur, biri zülmət,
Bir günün iki üzü.
Ya zülmət qovar onu,
Ya qaçar işıq özü.

Zülmətdə günahımız,
Ruhumuzu qaralar.
Sabah aydınlananda,
Qəlbimizi yaralar...

SEVMƏ MƏNİ, SEVMƏ ADAM...

Baxışlarım dibsiz quyu,
Kipriyim intihar yeri.
İpək zülfün qarasına,
Heç aldanıb baxma geri.

Əsib qara yellər kimi,
Saçlarına səpərəm dən.
Ələk tutan əllər kimi,
Başım üstə tökərəm qəm.

Qoy deməsin dodaqların,
Həzin-həzin qəm nəğməsi.
Mənə uysa könül tarın,
Həsret qoxar hər kəlməsi.

Az könül sıx, könül bayılt,
Sənlik deyil ürək odam.
Get bu başdan, geri qayıt,
Sevmə məni, sevmə, adam.